Nr 179

Av herr **Hamrin i Kalmar m. fl.**, *om hjälptelefon vid allmänna vägar.*

(Lika lydande med motion nr 142 i Första kammaren)

De allmänna vägar som nybyggs dras i regel utanför tätorter och på relativt stort avstånd från bebyggelse. Det är också långt mellan vägskälen. Vid inträffade olyckshändelser på dessa vägar är det ofta svårt att larma ambulans och bärgningsbil, därför att det inte finns tillgång till telefon i närheten. Inträffar en olycka under lågtrafiktid, kan det dröja mycket lång tid innan någon barmhärtig samarit kommer vägen fram. Är det någon oskadad person som skall försöka leta rätt på en telefon, kan han få gå mycket lång väg innan han hittar någon. Det synes därför vara angeläget att åtgärder vidtages för att underlätta larmandet av ambulans, polis och bärgningsbil.

På några håll finns telefonkiosker uppsatta vid en del parkeringsplatser. Tyvärr är det alltför långt mellan dem, och det är också svårt att veta var närmaste telefon finns vid en olycksplats. I de fall där det finns telefoner borde exempelvis på kilometerpålar sättas upp pilar som visar åt vilket håll närmaste hjälptelefon finns och även hur långt det är till den. I de fall där det inte finns hjälptelefoner — och det är på de flesta vägar — bör dylika uppsättas.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj :t begär att väg- och vattenbyggnadsverket får i uppdrag att vid större vägar samt vid ödemarksvägar dels uppsätta skyltar med uppgift om närmaste hjälptelefon, dels se till att hjälptelefoner uppsättes där så anses erforderligt.

Stockholm den 20 januari 1967

Mac P. Hamrin (fp) i Kalmar — *Sven G. Andersson (fp)* — *Elias Jönsson (fp)* i Ingemarsgården

---